

princip kan man ikke stole på, for det er ikke altid, der leves op til det.

Desværre har fru Marianne Jelved været udsat for en fristelse, som fru Marianne Jelved kun kan komme ud af ved ikke at gentage den.

Formanden:

Så er det fru Marianne Jelved og dernæst fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nu er unge, der er i erhvervsuddannelserne og uheldigvis er nødt til at bruge skolepraktik i en vis periode, jo ikke nødvendigvis svage unge. Jeg mener, at der er flere grunde til at se på den skolepraktikydelse. Bl.a. er den indrettet på den måde, at de unge mennesker, der bruger skolepraktikken, får mere ud af den ydelse, der er, fordi de ikke betaler arbejdsmarkedsbidrag, end deres kammerater, som er ude i den rigtige praktik. Så der er grundlag for at se på den ydelse.

Noget for noget inden for uddannelsessystemet. Men det er jo rigtigt. Da fru Margrethe Vestager var undervisningsminister, tror jeg, at SF var med til at lave en aftale – en flerårig aftale – om de lange videregående uddannelser. Der havde vi jo også den slags puljer, som blev udløst i visse sammenhænge.

Men jeg synes, det er helt relevant at prøve at gøre status over de erfaringer, vi har gjort på det område. Og de tal, som hr. Aage Frandsen oplyser, vil jeg selvfølgelig tale med undervisningsministeren om, og jeg synes, vi skal se på det generelt. Nu har jeg den fordel, at jeg kan se på det inden for det her område, og det vil jeg gøre.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Marianne Jelved sagde på et tidligt tidspunkt i sin tale, at Danmarks navn ikke længere er respekteret overalt, og kom med nogle fordomme, vil jeg faktisk sige, om Danmarks udlændingepolitik, om Danmarks bidrag til ulandsbistanden. Dem føler jeg overhovedet ikke er rigtige. Tværtimod føler jeg faktisk, at mange andre lande følger Danmarks eksempel med hensyn til udlændingepolitikken.

Men det er da korrekt, at jeg en overgang lige efter valget også følte, at der var problemer. Det var meget ubehageligt, hvad man kunne blive udsat for og blive udråbt til i udlandet.

Men det, der er det helt store problem, er, at omdømmet blev skabt af danskere. Det synes jeg faktisk var et problem. At det var danskere selv, der pustede til den ild, som man absolut ikke burde puste til. Det synes jeg overhovedet ikke fremmede Danmarks sag. Det fandt jeg på et tidspunkt var et meget, meget stort problem.

Er det ikke rigtigt, at det på det tidspunkt var danskere, der følte sig forurettet over ikke at være kommet med i det flertal, der så var kommet i Folketinget på det tidspunkt, og andre, som pustede til ilden? Det synes jeg ikke tjener Danmarks sag, og det mener jeg så der er rettet op på.

Er fru Marianne Jelved ikke enig i, at det egentlig var godt, at det så endte med at blive sådan?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg har forstået på fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti og stort set alle herinde i Folketinget, at det er utrolig vigtigt, at vi kan diskutere alting åbent, og det er jeg hundrede procent enig i.

Derfor må den åbne politiske kamp jo også være en del af det, der præger verden uden for dette hus. Og der var en hård valgkamp, der blev en meget hård tone omkring udlændingspørgsmålet, og der skete nogle ændringer efter valget lovgivningsmæssigt, som bl.a. Det Radikale Venstre er dybt uenig i. Det tier vi da ikke stille med. Men det er jo ikke bare det, der giver genlyd ude i verden.

Det, der har givet genlyd ude i verden, er jo alle de tusinder og tusinder af danskere, der bor rundt omkring på jordkloden, og som er dybt berørte af, at de ikke kan få deres familie til Danmark. Det giver jo genlyd alle vegne.

Hvordan kan det være, at vi som parti, folketingsgruppe, stadig væk meget ofte bliver kontaktet af internationale journalister, der spørger, hvad det er, der sker i Danmark? Der er da masser af grunde til, at den debat rækker ud over Danmarks grænser. Vi lever i en åben, global verden.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, der er da en årsag til, at den debat er rykket ud over Danmarks grænser, og det er, fordi man i den valgkamp, vi havde, for en gangs skyld hørte efter, hvad borgerne i Danmark mente. Nu er der altså andre europæiske lande, der er be-